

РЕШЕНИЕ

№ 5960

гр. София, 17.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ СТ. ПЕТРОВ

при участието на секретаря БОЖИДАРА П. КУБАДИНОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ СТ. ПЕТРОВ Гражданско дело № 20211110171789 по описа за 2021 година

Подадена е искова молба от ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД срещу „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, в която се твърди, че на 09.02.2021 г. в гр. Варна е настъпило ПТП, при което МПС с рег. № В 8229 ВХ преминало на червен светофар и реализирало ПТП, при което причинило вреди на МПС с рег. № СВ 9197 РК.

Ищецът твърди, че по силата на облигационно отношение, възникнало от договор за имуществена застраховка „Каско“, сключен с МПС с рег. № СВ 9197 РК, изплатил сумата 7 467.36 лв., представляваща обезщетение за вредите, причинени на лекия автомобил от настъпилото ПТП. Твърди, че гражданската отговорност на автомобила с рег. № В 8229 ВХ е застрахована по силата на сключен с ответника договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Сочи, че поискал от ответника да изпълни задължението си, като плати на ищеца сума в размер на застрахователното обезщетение, както и 15 лв. ликвидационни разходи или общо 7482.36 лв. Моли ответникът да бъде осъден да заплати сумата, ведно със законна лихва от дата подаване на исковата молба. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който се оспорват предявените искове. Оспорва процесното ПТП да е настъпило при описаните в исковата молба механизъм и участници, като счита, че са налице обстоятелства, които изключват вината на водача на застрахования при ответника автомобил. Твърди, че процесното ПТП представлява случайно деяние по смисъла на чл. 15 НК. Оспорва претендираните вреди да са настъпили в резултат от процесното ПТП, като счита и че претендираното обезщетение е прекомерно и не кореспондира със средната пазарна цена на ремонта на автомобила. Оспорва съдържанието на представения двустранен протокол за ПТП. Твърди, че заплатените суми не са в причинно-следствена връзка с процесното ПТП. В условия на евентуалност твърди съпричиняване от страна на водача на процесния автомобил марка Волво ХЦ 90. Оспорва автомобил Волво ХЦ 90 да е подлежал на гаранционно обслужване. Предвид изложеното моли за отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобразно чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възражения на ответника, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иск с правно основание чл. 411 КЗ:

Основателността на иска предполага установяване на всички елементи от фактическия състав на регресната претенция, а именно: че в срока на застрахователното покритие на договора за имуществено застраховане, вследствие виновно и противоправно поведение на лице, чиито застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ е ответникът, е настъпило събитие, за което застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“ носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят по имуществената застраховка е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди, които са в непосредствена причинно-следствена връзка с настъпилото събитие.

С определение от 01.03.2022 г. като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване са отделени следните обстоятелства: наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и собственика на МПС с рег. № В 8229 ВХ, наличието на валидно правоотношение по застраховка Каско между ищеца и собственика на МПС с рег. № СВ 9197 РК, извършеното от ищеца плащане на застрахователното обезщетение.

Оспорва се механизма на процесното ПТП. Представен е по делото двустранен констативен протокол за ПТП от 09.02.2021 г., в който е отразено, че виновен за ПТП-то е водачът на превозно средство „А“ – Г. Г. Т., водач на МПС с рег. № В 8229 ВХ, който преминал на червен сигнал. И двамата водачи са отбелязали в протокола като обстоятелството за ПТП – неспазване на знак за предимство или червена светлина. Вещото лице Й. в с. з. на 31.05.2022 г. сочи, че това е често срещана практика, доколкото самите водачи не знаят изискванията за попълване на протокола – т. е., че следва да попълнят различни обстоятелства.

Според приетото и неоспорено заключение на САТЕ, механизмът на ПТП-то е следният: на 09.02.2021 г. около 09:18 ч. л. а. Шкода с рег. № В8229 ВХ се движи по бул. 8-ми Приморски полк и на кръстовището с бул. Васил Левски при червен сигнал на светофарната уредба, водачът навлиза, не пропуска и реализира ПТП с движещия се по бул. Васил Левски на зелен сигнал л. а. Волво ХЦ 90 с рег. СВ9197 РК.

От разпита по делегация на свидетеля Г. Й. Тонев /протоколът е приет като доказателство с протоколно определение от 21.02.2023 г./ се установява, че свидетелят си спомня ПТП-то през 2021 г. Свидетелят управлявал автомобил Шкода и се движил по бул. Осми Приморски, като на светофара, който пресича бул. Левски станало ПТП-то. Свидетелят не помни детайли. Излага, че негова е била вината, не си спомня дали е видял другия автомобил. Твърди, че като светнал сигнал зелено тръгнал веднага, докато другият автомобил се изнасял и така станал ударът.

Съдът, при съвкупната преценка на събраните по делото доказателства намира, че настъпилото ПТП е по вина на водача на л. а. Шкода с рег. № В8229 ВХ, тъй като е нарушил правилата за движение по пътищата. В чл. 31, ал. 7 от Правилник за прилагане на Закона за движението по пътищата е посочено, че червена светлина - означава "Преминаването е забранено". Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават "стоп-линията" или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът. Дори с оглед свидетелските показания на свидетеля Тонев да се приеме, че той е тръгнал на зелена светлина, вината за ПТП-то отново е негова, което обстоятелство се сочи и от самия свидетел. Водачът на л. а. Шкода не е пропуснал намиращия се в кръстовището л. а. Волво ХЦ 90 с рег. СВ9197 РК и е навлязъл в него, без да направи адекватна преценка за пътната обстановката. Съгласно чл. 50а ЗДвП забранено е навлизането в кръстовище **дори и при**

разрешаващ сигнал на светофара, ако обстановката в кръстовището ще принуди водача да спре в кръстовището или да възпрепятства напречното движение.

Спорен по делото е и въпросът касаещ уврежданията, настъпили във връзка с ПТП-то, както и размера на вредите, причинени на застрахования при ищеца по застраховка "Каско на МПС" автомобил Волво ХЦ 90, респ. в какъв размер е възникнало регресното вземане на ищеца.

При съдебно предявена претенция съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие. Действителната стойност на вредата е пазарната стойност, на която може да бъде закупено същото имущество към момента на настъпване на вредата, или пазарната стойност на ремонта за отстраняване на настъпилата вреда. Възстановяването се извършва с ново имущество от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка – чл. 400, ал. 2 КЗ. Следователно, регресното право на ищеца е в обема на пазарната стойност на причинените вреди.

Съгласно заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза, което като компетентно и обективно изготвено от специалист в съответната област съдът кредитира, се установява, че уврежданията по л. а. Волво ХЦ 90 с рег. СВ9197 РК, се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото на 09.02.2021 г. ПТП. Вещото лице е посочило, че в представената фактура за отремонтване на щетата е описан детайлът за подмяна – капаче дюза дясна, който не е описан в представения от ищеца опис на уврежданията на процесното МПС. Детайлът не е включен при изчисляването на средните пазарни цени за възстановяването на МПС-то. Съгласно кредитираното заключение на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза, се установява, че необходимата стойност за възстановяване на щетите по л. а. Волво ХЦ 90 с рег. СВ9197 РК, изчислена на база на средни пазарни цени към датата на ПТП, възлиза на **7570.72 лв.** Вещото лице подробно е описало кои са констатираните щети на МПС-то и каква е стойността за отстраняването им, като не е включило уврежданията, за които не се установява да са във връзка с процесното ПТП – **капаче дюза дясна.**

Изчислената именно по този начин стойност съдът преценява като обективен критерий за действително причинените вреди, тъй като тя е определена след проучване в цялост на пазара на съответните части, боя, материали и труд, на които оперират официален сервиз за съответната марка лек автомобил и алтернативни доставчици, респ. определянето на средните пазарни цени предполага съобразяване на цените на двата вида икономически субекти. В тази връзка следва да се посочи, че сумата, изчислена на база средни пазарни цени от алтернативни доставчици, не онагледява средните пазарни цени към датата на процесното ПТП, тъй като тя е изчислена на база средни цени, но само от алтернативни доставчици, т. е. съобразени са цените само от ограничен сегмент от пазара на части, боя, материали и труд.

Доколкото посочената от вещото лице стойност на средни пазарни цени е по-висока от претендираната, то съдът с оглед диспозитивното начало следва да присъди претендираната, която е съобразена с фактура № 0122178114, в която е включена и замяна на капаче дюза дясна. Предвид недоказването това увреждане да е във връзка с ПТП-то, то сумата за замяната на капаче дюза дясно следва да се приспадне от общата сума по фактурата – 7467.36 лв. В с. з. на 31.05.2022 г. вещото лице по САТЕ сочи, че стойността на капачето без ДДС е посочената във фактурата – 30.26 лв. без ДДС или 36.31 лв. с ДДС и 6 лв. с ДДС за боя и материали във връзка с отремонтването на капачето или общо 42.31 лв. Тази сума следва да се приспадне от претендираната, а разликата в размер на **7425.05 лв.** /7467.36-42.31/ е дължимата стойност съобразно диспозитивното начало за уврежданията на л. а. Волво ХЦ 90 с рег. СВ9197 РК, настъпили в резултат на процесното ПТП.

Не се доказват при условията на пълно и главно доказване възраженията на ответника за такова поведение на водача на автомобила, което да се намира в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП и да е допринесло за настъпване на вредоносния резултат. Процесуалното задължение /доказателствената тежест/ за установяването на твърдения правнорелевантен факт принадлежи на страната, която навежда това частично правоизключващо възражение, като доказването трябва да е пълно /несъмнено, безспорно/ съобразно правилата, предписани в правната норма на чл. 154, ал. 1 ГПК. Твърдението за съпричиняване е недоказано. Няма данни по делото водачът на л. а. Волво ХЦ 90 с рег. СВ9197 РК да е нарушил чл. 50а ЗДвП. Напротив, по делото се установи, че настъпилото ПТП е по вина на водача на л. а. Шкода с рег. № В8229 ВХ. Правомерното навлизане в кръстовището на л. а. Волво ХЦ 90 с рег. СВ9197 РК /което се установява и от разпита на свидетеля Г. Тонев/ му дава право да премине през кръстовището, като останалите МПС са длъжни да го изчакат и да му дадат път, независимо от евентуалния зелен сигнал на светофара за тях. В този смисъл е разпоредбата на чл. 50а ЗДвП и тълкуването ѝ заедно с разпоредбата на чл. 50, ал. 1 ЗДвП навежда на извод, че водачът на л. а. Шкода неправомерно не е пропуснал движещия се вече в кръстовището лек автомобил и е навлязъл в него, без да направи адекватна преценка за пътната обстановката, което е довело да сблъсък с л. а. Волво ХЦ 90. Съгласно чл. 31, ал. 7, т. 4 от Правилник за прилагане на Закона за движението по пътищата - жълта светлина - означава "Внимание, спри!". Това не се отнася само за онези от водачите, които в момента на подаването на този сигнал, след като им е било разрешено преминаването, са толкова близо до светофара, че не могат да спрат, без да създадат опасност за движението. Доколкото в настоящия случай са недоказани твърденията на ответника за несъобразяването на водача на л. а. Волво с обстановката в кръстовището, то при неустановяване на тези правнорелевантни факти по несъмнен начин в процеса от ответника и при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест - арг. чл. 154, ал. 1 ГПК, съдът приема тези обстоятелства за неосъществени.

При това положение съдът намира, че предявеният иск е основателен за сумата от **7440.05 лв.**, представляващо регресно вземане, което е формирано от 7425.05 лв. за представляващи незаплатен остатък от регресно вземане за заплатено застрахователно обезщетение по щета № 0300-21-777-501098 за ПТП, настъпило на 09.02.2021 г. в гр. Варна, при което МПС с рег. № В 8229 ВХ причинило вреди на МПС с рег. № СВ 9197 РК и 15 лв. ликвидационни разноси, като за разликата над 7440.05 лв. до пълния предявен размер от 7482.36 лв. искът следва да се отхвърли. Като законна последица от уважаване на иска върху уважения размер следва да се присъди и законната лихва върху главницата от датата на завеждане на иска /15.12.2021 г./ до окончателното ѝ изплащане.

По разноските:

С оглед изхода на спора, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК, право на разноси се поражда в полза на всяка от страните съразмерно на уважената, респ. отхвърлена част от предявените искове.

Ищецът доказва да е направил разноси в общ размер от 1294.23 лева /в т.ч. разноси за държавна такса, адвокатско възнаграждение с ДДС и депозит за вещо лице, разноските за депозит за свидетел не са разходвани-изплатени, доколкото свидетелят Т. Д. не е разпитан/, от които следва да му се присъдят **1286.91 лева**, пропорционално на уважената част от исковата претенция.

Ответникът доказва направата на разноси в общ размер на 400 лева /вкл. и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25 от Наредба за заплащане на правната помощ/, като от тях следва да му се присъдят **2.26 лева** пропорционално на отхвърлената част от иска.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и здраве” АД, ЕИК 200299615 със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г. М. Димитров“ № 1, да заплати на ЗАД „Алианц България“ АД, ЕИК 040638060 със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Сребърна № 16, на *основание чл. 411 КЗ*, сумата от **7440.05 лв.**, представляващо регресно вземане, което е формирано от 7425.05 лв. - заплатено застрахователно обезщетение по щета № 0300-21-777-501098 за ПТП, настъпило на 09.02.2021 г. в гр. Варна на кръстовището на бул. „8-ми Приморски полк“ с бул. „Васил Левски“, в причинна връзка с което са причинени вреди на застрахован при ЗАД „Алианц България“ АД л. а. Волво ХЦ 90 с рег. СВ9197 РК и 15 лв. ликвидационни разноски, ведно със законната лихва от 15.12.2021 г. до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер от 7440.05 лв. до пълния предявен размер от 7482.36 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и здраве” АД, ЕИК 200299615 със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г. М. Димитров“ № 1, да заплати в полза на ЗАД „Алианц България“ АД, ЕИК 040638060 със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Сребърна № 16, на *основание чл. 78, ал. 1 ГПК*, сумата от **1286.91 лева**, представляваща разноски по делото по съразмерност.

ОСЪЖДА ЗАД „Алианц България“ АД, ЕИК 040638060 със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Сребърна № 16, да заплати в полза на „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и здраве” АД, ЕИК 200299615 със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г. М. Димитров“ № 1, на *основание чл. 78, ал. 3 ГПК*, сумата от **2.26 лева**, представляваща разноски по делото по съразмерност.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____